

Profeten Joseph Smiths martyrdød

Motstand mot profeten og Kirken

I juni 1844 hadde fiendskapet mot Kirken vokst seg betydelig sterkere. Noen av innbyggerne i Illinois snakket om å drive de hellige ut av delstaten, mens andre planla å drepe profeten. Noen av dem som sammensverget seg mot profeten og Kirken, var tidligere frafalne medlemmer av Kirken. 7. juni 1844 trykte William Law, som hadde vært annenrådgiver i Det første presidentskap, og andre frafalne den første utgaven av en avis de kalte *Nauvoo Expositor*. I et forsøk på å oppildne folk mot profeten og Kirken, brukte disse mennene denne avisen til å sverte Joseph Smith og andre ledere i Kirken. Joseph Smith, i kraft av sitt embede som borgermester av Nauvoo, og mesteparten av byrådet erkjente at den oppildnende avisen ville føre til pøbelvold mot byen. De erklærte avisen som et offentlig skadeverk og ga ordre om at *Nauvoo Expositors* trykkpresse skulle ødelegges.

Falske anklager mot Joseph og Hyrum

“Som et resultat av [at borgermesteren og byrådet ødela *Nauvoo Expositor*], siktet myndighetene i Illinois uten beretning profeten, hans bror Hyrum og andre embedsmenn i Nauvoo for opprør. Guvernøren i Illinois, Thomas Ford, ga ordre om at mennene skulle stilles for retten i Carthage, Illinois, fylkets hovedsete, og lovet dem beskyttelse. Joseph visste at om han dro til Carthage, ville hans liv være i stor fare på grunn av mobbene som truet ham.

“Siden de trodde at mobben bare ønsket å få tak i dem, bestemte Joseph og Hyrum seg for å dra vestover for å redde livet. 23. juni krysset de Mississippi-elven, men senere den dagen fant noen brødre fra Nauvoo profeten og fortalte ham at militære styrker ville invadere byen om han ikke overga seg til myndighetene i Carthage. Dette gikk profeten med på i håp om å berolige både myndighetene og mobbene. 24. juni tok Joseph og Hyrum farvel med sine familier og red sammen med andre embedsmenn fra Nauvoo til Carthage, og meldte seg for myndighetene i Carthage dagen etter. Etter at brødrene hadde blitt løslatt mot kausjon for den første siktelsen, ble de urettmessig siktet for forræderi mot delstaten Illinois, arrestert og fengslet i Carthage fengsel i påvente av en høring. John Taylor og Willard Richards, de eneste medlemmene av De tolv som ikke var på misjon, sluttet seg frivillig til dem” (*Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* [2007], 529–30).

Martyrdøden i Carthage fengsel

I løpet av dagen 27. juni 1844 hadde en besøkende gitt Joseph en revolver. Da mobben prøvde å trenge seg inn i rommet hvor

profeten og de andre mennene var innesperret, ble Hyrum skutt og drept idet han forsøkte å forsvare de andre i rommet. Joseph løp til døren og strakte seg rundt dørkarmen og skjøt med revolveren ut i gangen. Bare tre av seks skudd gikk av, men disse såret flere medlemmer av mobben. Mobben presset så våpnene sine gjennom den halvveis lukkede døren, og John Taylor forsøkte å slå løpene tilbake med en spaserstokk.

Da konflikten ved døren eskalerte, prøvde John Taylor å rømme rommet gjennom et vindu. Idet han forsøkte å hoppe ut av vinduet, ble han skutt i låret fra døren og ble også skutt av noen utenfor. Han falt ned på gulvet, og mens han forsøkte å komme seg under sengen ved siden av vinduet, ble han alvorlig skadet av ytterligere tre skudd. I mellomtiden, når våpen kom gjennom døren, begynte Willard Richards å slå mot dem med en stokk.

Joseph Smith besluttet så å forsøke å flykte gjennom det samme vinduet. Mens Willard Richards fortsatte å avlede mobben ved døren, hoppet profeten mot det åpne vinduet. Da han gjorde det, ble han truffet av kuler både innenfra og utenfra fengslet. Han falt ut av vinduet, idet han utbrøt: “Å Herre, min Gud!” og landet på bakken nedenfor. Medlemmene av mobben som var inne i fengslet, løp ut for å forsikre seg om at Joseph var død. Selv om det ikke var noen medlemmer av Kirken på vei til Carthage, var det noen som ropte: “Mormonene kommer!” og hele mobben flyktet.

Hyllester til profeten Joseph Smith

Eldste Dallin H. Oaks i De tolv apostlers quorum har sagt:

“De som kjente Joseph best og sto ham nærmest i Kirken, elsket og oppholdt ham som profet. Hans bror Hyrum valgte å dø ved hans side. John Taylor, som også var sammen med ham da han ble drept, sa: ‘Jeg vitner for Gud, engler og mennesker at han var en god,

hederlig og dydig mann... at hans private og offentlige karakter var uklanderlig, og at han levde og døde som en Guds mann’ (*The Gospel Kingdom* [1987], 355; se også L&P 135:3). Brigham Young sa: ‘Jeg tror ikke det finnes et menneske på jorden som kjente [Joseph Smith] bedre enn jeg gjorde, og jeg er dristig nok til å påstå at, med unntak av Jesus Kristus, hverken lever eller har noe bedre menneske levd på denne jorden’ [*Discourses of Brigham Young*, red. John A. Widtsoe (1954), 459]” (“Joseph, mannen og profeten,” *Lys over Norge*, juli 1996, 74).

